

Kitajski ministrski predsednik smrtna žrtev atentata. Kitajski ministrski predsednik in zunanji minister Čing Veja je podlegel strelom napadalca. Strelji so bili oddani v trenutku, ko so slikali na kongresu fotografi g. predsednika. Pogledi vseh navzočih so bili uprti v ministrski zbor in to priliko je porabil napadalec in oddal na ministrskega predsednika več strelcev. Morilec se imenuje Sung-Ning-Sun in je po poklicu časnikarski poročevalec. V prvi zmedji je pobegnil, vendar je policija pozneje prišla njega in še dva pomagača. Atentat je bil dobro pripravljen in je delo prenapetih kitajskih nacionalistov, ki so mnenja, da je bila Čing Vejeva vlada preveč popustljiva napram osvajalnim načrtom Japonske.



Spor s katoliško cerkvijo. Notranje razmere v Nemčiji se zaostrujejo radi preganjanja krščanske vere, zlasti katoliške cerkve. V konkordatu je zajamčena popolna svoboda katoliškim nepolitičnim društvom, prosvetnim in stanovskim. V resnici pa se jim delajo največje ovire, da se jim onemogoči obstoj. Radi teh razmer je papeški nuncij v Berlinu g. Orsenigo obiskal državnega ministra za cerkve dr. Kerria. Sporočil mu je protest katoličanov radi zatiranja katoliških mladinskih in delavskih društev. Kar se tiče razobešanja zastav na cerkvenih poslopih, je nuncij Orsenigo sporočil, da je dal sv. Oče na osnovi konkordata nemškemu škofom navodilo, da se smejo na cerkvah razobešiti samo cerkvene zastave, ne pa one s kljukastim križem. Dr. Kerri je odgovoril, da ima država sredstva, s katerimi bo katoliško duhovščino prisilila, da skaže kljukastemu križu respekt. Nato je papeški nuncij rekel: »Tudi grožnje ne bodo Vatikanu odvrnile od tega, da zahteva, kar določajo pogodbe. Če pa bi oblasti katoliško duhovščino prisilile, da bi ne mogla izpolnjevati duhovniških dolžnosti, bi bila sveta stolica prisiljena, da prekine diplomatsko zvezo z Nemčijo.« — Zanimivo je tudi dejstvo, da so se nemški protestantje zatekli v Rim po pomoč. Poslali so namreč v Rim svoje zastopnike, ki bodo razpravljali s kolegijem kardinalov in s pristojnimi kongregacijami o tem, kako bi bilo mogoče, da bi katoličani in verni protestantje organizirali vzajemno obrambo zoper napade na krščanske cerkve od strani narodnosocialističnih oblastnikov v Nemčiji.

Skrinja zaveze v Abesiniji. Abesinci se jako nagibajo k praznoverju. To je svojstvo vseh ver in cerkva, ki niso v življenjski zvezi s pravo Kristusovo vero, to je, z životvornim katolicizmom. Kjer ni pravih od Kristusa izhajajočih in duše z njim spajajočih verskih vrednot, tam iščejo nadomestila v rečeh, ki niso pristne niti versko pomembne, pa se vendar stavijo v prvo vrsto. Tako si Abesinci domišljajo, da imajo v svoji posesti iveri (košček) od Noetove bar-

Neredno kroženje krvi,

tako tudi bledica, slabost, slabokrvnost, nespečnost, prerano staranje i. t. d. Vse to je v zvezi s krvjo. Samo zdrav želodec in zdravi prebavni organi lahko proizvajajo kri in ženejo zdravo kri po telesu.

In če nastopajo močnje, kakor: **pomanjkanje teka, nerazpoloženje, glavobol, zlata žila, hipna slabost, močnje v jetrih, vranici in ledvicah, slabo čiščenje ali celo zaprtje** — potem telo dobro prečistite s priznanim naravnim »**PLANINKA**« čajem **BAHOVEC**, ki je sestavljen večinoma iz najboljših planinskih zdravilnih zelišč.

Zahtevajte v lekarnah brezno »**PLANINKA**« čaj **BAHOVEC**, ki se ne prodaja odprto, temveč samo v zaprtih in plombiranih paketih po Din 20.— in z napisom proizvajalca:

Apoteka Mr. ph. Bahovec, Ljubljana, Kongresni trg 12

Reg. S. br. 12.590-30. VII. 32.



ke, ki jih shranjujejo v posebnih skrinjicah ter jih nosijo okoli ob važnih prilikah, kakor n. pr. pred vojaki, kadar odrinejo v boj. Največja dragocnost abesinske (koptske) cerkve pa je tako zvana skrinja zaveze. Ta je bila največje svetišče Stare zaveze, ki je že bilo v Mojzesovem svetem šotoru in pozneje v templju. V njej sta se shranjevali obe tablici z desetimi božjimi zapovedmi, nad njo pa sta klečala 2 zlata keruba. Ko so Babilonci zavzeli in razdejali Jeruzalem, je prerok Jeremija skrinjo zaveze skril v neki votlini gore Nebo (blizu Mrtvega morja). Od takrat je izginila in nikdo je ni več videl. Ko so se Izraelci vrnili iz babilonske sužnosti, so zopet zgradili tempelj, toda v njem ni bilo več skrinje zaveze. Abesinci pa si domišljajo, da imajo to največje svetišče Stare zaveze. Pripovedujejo namreč, da jo je neki abesinski kraljič uropal v Jeruzalemu (kjer je, kakor smo razložili, ni več bilo) ter vzel s seboj v Abesinijo, kjer so jo shranili v nekem mestu Abesinije, v Aksumu. Vsako leto se okoli te »skrinje zaveze« vršijo v mesecu decembru procesije ob ogromni udeležbi ljudstva. Ko je bila nevarnost, da Aksum pade v roke Italijanov, so skrinjo zaveze hitro spravili na varno v glavnem mestu Addis Abeba.

Krste v Abesiniji. Zobozdravnica A. Dabbert, ki je 10 let preživela v Abesiniji, poroča v nemškem listu »Medizinische Zeitschrift« mnogotero zanimivost iz te države. Med drugim navaja iz vročih pokrajin ob Rdečem morju naslednje: Strašna vročina zahteva, da se mrlič čimprej spravijo v zemljo, če mogoče, še istega dne, ko umrejo. V nekaterih krajih ni nobene trgovine, ki bi se pečala s prodajo krst. Zato si nekatere firme pomagajo tako, da že vnaprej naročijo krste za svoje nameščenice. Kdor prvič pride v te kraje ob Rdečem morju ter ne pozna razmer in običajev, more doživeti čudne reči. Tako se je zgodilo tajniku neke soline, ki je nedavno prispel iz Evrope. Ko je na novem mestu svoje zaposlitve pregledoval prostore, ki bo v njih imel opraviti, so ga tudi popeljali v skladiščne prostore. Tu je bilo shranjenih tudi nekaj krst. Začuden vpraša novi g. tajnik: »Za koga so te krste?« Črnc, ki ga je vodil, mu mirno odgovori: »To so krste za gospode tajnike.« Ko se je g. tajnik začudil, mu je črnc dobrodušno odgovoril: »Bodite zadovoljni! Tukaj ne dobi vsak krste, ko ga položijo v grob.«

Novi cestni odbori.

Novi cestni odbor v Ptujju. Banovina je razrešila stari cestni odbor v Ptujju in je imenovan novi iz naslednjih osebnosti: Stamberger Janko, posestnik, Središče ob Dravi, za odbornika in I. načelnikovega namestnika; Vršč Ivan, posestnik in predsednik občine Markovci, za odbornika in II. načel. namestnika; za odbornike: Bratušek Franc, dekan, Svetlnje; Breznik Jože, posestnik v Kogu; Budigam Iv., posestnik in poštar, Tunški vrh; Caf Alojzij, posestnik in predsednik občine Korafice; Irigolič Fric, posestnik in obrtnik, Sodinci; Kaučič Jakob, posestnik in trgovec, Juršinci; Lah Simon, posestnik in predsednik občine Cirkovce; Leskovar Leopold, posestnik, Breg, obč. Majšperg; Munda Martin, poslovodja zadruga, Ormož; Prelog Franc, posestnik, Zagajci, obč. Markovci; Razbornik Ivan, župnik pri Sv. Urbanu; Škamlec Ognjeslav, dekan, Sv. Andraž; Vilčnik Anton, posestnik in gostilničar, Mezgovci; Zupančič Franc, posestnik, Slovenja vas; Bedjančič Andraž, posestnik, Obrež, obč. Središče. Načelnik je po zakonu ptujski župan Ladislav Jerše.

Celjski cestni odbor zgleda po razrešitvi prejšnjih članov takole: Načelnik okrajnega cestnega odbora v Celju je v smislu zakona g. Alojzij Mihelčič, župan v Celju. Za prvega načelnikovega namestnika je imenoval ban Maska Cukalo, trgovca in župana v Št. Jurju ob Taboru, za drugega načelnikovega namestnika Jakoba Sveta, posestnika na Klancu pri Dobrni. Odborniki so: Ivan Kranjc, posestnik na Lopati; Stanko Jelovšek, posestnik v Petrovčah; Anton Holobar, posestnik v Megojnci pri Grižah; Fortunat Končan, župnik v Št. Pavlu pri Preboldu; Franc Pečovnik, posestnik pri Sv. Jeronimu pri Vranskem; Ivan Marolt ml., posestnik v Topovljah pri Braslovčah; Franc Košec, posestnik na Ločici pri Polzeli; Ivan Rojnik, posestnik v Spodnjih Grušovljah; Fr. Jezernik, posestnik v Rupah pri Vojniku; Stanko Goligranc, veleposestnik na Goričici v Blagovni; Anton Lashbacher, župnik v Vojniku; Jakob Videnšek, posestnik na Ostrožnem; Fr. Zdolšek, trgovec v Št. Juriju ob juž. žel. in Anton Rančigaj, posestnik na Gomilekem. Od prejšnjih članov je ostal v odboru Blaž Pristovšek, vodja tehničnega oddelka na mestnem poglavarstvu v Celju.

Novi cestni odbor v Konjicah. Banska uprava je razrešila dosedanji konjiški okrajni odbor ter so v novi cestni odbor imenovani naslednji gg.: Franc Hohnjec, župnik v Čadranu, za odbornika in načelnikovega namestnika; za odbornike pa: dr. Franjo Macarol, odvetnik v Konjicah; Martin Sumer, posestnik in trgovec v Konjicah; Anton Toman, posestnik na Prežigalu; Miha Vehovar, posestnik v I. Kencel; Janez Marguč, posestnik v Zbelovem; Alojzij Slvec, posestnik v Strani-

cah; Ivan Zintauer, posestnik v Stenici; Jurij Orož, posestnik v Zrečah; Franc Založnik st., posestnik, mizar, mojster in gostilničar v Konjicah; Karel Repolusk, posestnik v Spodnjem Doliču in Blaž Jelen, posestnik v Oplotnici. Načelnik cestnega odbora je po zakonu predsednik občine Slovenske Konjice Alojzij Križnič.

Novi okrajni cestni odbor za Slovenjgradec. G. ban je razrešil tebe člane dosedanjega slovenjgraškega cestnega odbora: Ivana Serajnika, odbornika in I. načelnikovega namestnika, posestnika v Slovenjgradcu; Kaca Ivana, posest. v Šmartnem; Franca Čebularja, trgovca v Stražah; Melanška I., posest. v Družmirju ter dr. Majerja Franca, odvetnika v Šoštanju. Na njih mesta je imenoval naslednje nove člane: inž. Vrhnjaka Vinka, posest. v Pamečah, za odbornika in I. načelnikovega namestnika; odborniki: Jaš Jakob, industrijalec, št. IIj pod Turjakom; Barth Josip, veleposestnik, št. Janž pri Dravogradu; Areh Ivan, posest. v Starem trgu; Arbeiter Franc, posest. v Brdah; Novak Anton, posest. v Družmirju in Rožman Ivan, župnik in duh. svet. v Zavodnjem. Na svojih položajih ostanejo naslednji odborniki: Kroflič Manko, posest. v št. Janžu pri Velenju; Zalar Matko, les. trgovec v Šoštanju. Za načelnika cestnega odbora je po zakonu Ivan Rojnik, trgovec in predsednik občine Slovenjgradec.

Novoimenovani cestni odbor v Laškem zgleđa takole: Ivan Deželak, odvetniški uradnik v Laškem; Matevž Deželak, posestnik v Ložah; Jože Deželak, posestnik na Vrhu; Alojzij Lešnik, rudar v Hudi jami; Jakob Klenovšek, župan v Trbovljah; Metod Jenko, rudniški uradnik v Hrastniku; Franc Koren, posestnik v Loki pri Zidanem mostu; Franc Horjak, posestnik v Volušu pri Jurkloštru; Gašper Mrzel, upokojeni rudar v Trbovljah; Rudolf Ahac, posestnik v Knezdolu, in Martin Orožen, posestnik v Turju. V smislu zakona je ostal prejšnji načelnik odbora dr. Fran Roš in podnačelnik Fran Loskot, rudniški ravnatelj v Trbovljah.

Idila v spalnici



... uporabljala bom vedno samo

SCHICHT^{ovo}
TERPENTINOVNO MILO

za namakanje pa žensko hvalo

1162



Nesreče.

Naš dober mož postal žrtev avtomobilske nesreče.

Na praznik Vseh svetnikov se je zgodila v Mariboru na križišču Tržaške in Ptujске ceste avtomobilska nesreča, koje smrtna žrtev je postal naš navdušeni pristaš in poštvovalni kulturni delavec g. Janko Mlakar, železniški uradnik. Mlakar je hotel od svojega doma v Betnavski ulici 44 s svojo ženo na tezenski kolodvor, da bi se odpeljal na Vseh svetnikov predpoldne v Slovenske Konjice na grob staršev. Krog pol dvanajstih, ko je prekoračil Mlakar z ženo in s celo skupino ljudi železniški prelaz, je pripeljal po Tržaški cesti in zavil v Ptujsko osebni avto. Ker je hotel avtomobilist prehiteti nekega pred njim vozečega motociklista, je zavil z desne na levo, zaneslo ga je na rob ceste in v gručo ljudi. Avtomobil je podrl šest ljudi. Med temi je obležal Mlakar s prebito lobanjo in s tako hudimi notranjimi poškodbami, da jim je podlegel isto popoldne v bolnišnici. Ranjena je bila tudi Mlakarjeva žena in pa 65 letna Marija Harz iz Studencev. G. Janko Mlakar je bil komaj 39 let star. Zapušča

ženo in sinka, ki hodi v realno gimnazijo. Dolga leta je bil med voditelji našega političnega in prosvetnega pokreta v Studencih. Rajni je bil jekleno trdnega krščanskega prepričanja ter vzor družinskega moža. Pokopali so ga ob obilni udeležbi v nedeljo, 3. novembra na magdalenskem pokopališču. Poslovili so se ob odprtem grobu od rajnega g. Marko Krajnc, Fr. Zebot in v imenu Studenčanov p. Marko Fišer, kapucinski gvardijan. Ohranimo našemu zglednemu pristašu trajno hvaležen spomin! Zaljuči ženi in sinku naše sožalje!

Težka nesreča voznika. Na cesti pri Poljčanah se je zgodila 30. okt. zgodaj zjutraj težka nesreča. 33 letni voznik Anton Ribič iz Maribora je peljal cement iz Maribora v Poljčane. Tik pred ciljem v Poljčanah je zadel ob kup gramoza in je spodrsnil tako nesrečno, da je padel pod težko naložen voz. Kolo mu je zdrobilo obe nogi pod kolenom in so težko ranjenga prepeljali v mariborsko bolnico.

S flobert-pištolo se je igral v Studencih pri Mariboru 14 letni srednješolec Ivan Kompara. Orožje se je sprožilo in krogla je zadela dijaka v desno nogo.

Avtomobil podrl tri otroke. Med Marenbergom in Falo je podrl avto trgovskega pečnika tri otroke, ki so skušali tik pred avtomobilom preko ceste. Osemletnega Alojzija Lakner so morali zaradi poškodb prepeljati v mariborsko bolnišnico, dem-

letna Antonija Tomelj se je bolj nezadovoljno pobila in si izbila nekaj zob pri sunku. Tretji otrok je ostal nepoškodovan.

Ze zopet požar v mariborski okolici. V Zg. Hočah je izbruhnil ogenj v gospodarskem poslopiju posestnika in gostilničarja Ferdinanda Tomažiča. Gasilcem je uspelo da so požar udušili, preden je povzročil večjo nesrečo.

Na kolesu omedlela. Nenavadna nezgoda je zadela 28 letno delavko Marijo Damjan v Mariboru na vogalu Pobreške in Tržaške ceste. Na kolesu je omedlela, padla na cesto in zadobila močne poškodbe. Stražnik jo je odvedel v bolnišnico.

Viničarija je pogorela. Gradščaku v ptujski okolici posestniku Lovrencu Čušu iz Gerlinec. Viničarski družini je uničeno vse z živežem vred. Gasilci iz Juršincev so rešili 16 polovnjakov vina.

Ogenj je uničil gospodarsko poslopije posestniku Karlu Kranerju v Selnici ob Muri. Zgorela je živinska krma in razni stroji. Škoda znaša 75.000 Din.

Bridka posledica neprevidnega ravnanja z orožjem. Pri Sv. Andražu v Sl. gor. je ravnal neprevidno z nevede nabitim samokresom Anton Plohl, posestniški sin. Nenadoma se je sprožilo orožje in krogla je zadela v bližini slovečo sestro, 20 letno Rozalijo Plohl v trebuh. Težko ranjeno so spravili v ptujsko bolnico.